

Jeg vil gerne understrege, at når vi i Det Konservative Folkeparti taler om frivillige aftaler, siger vi til industrien, at den helt frivilligt kan vælge den metode, ved hvilken den kan nå de mål, som vi fra politisk hold har fastlagt. Jeg har meget svært ved at forstå, hvorfor energiministeren gentagne gange afviser det, for vi hører samtidig fra den samme energiminister, at det, det handler om, er at nå målene, og at metoderne er ligegyldige. For os er det altså målene, det drejer sig om.

Jeg skal sige til hr. Peter Duetoft, at når jeg taler om regeringens udspil, mener jeg det udspil, vi har set fra Dithmerudvalget og lign. Det er det udspil, vores forhandlere drøfter med regeringen, og jeg har dog hørt ministeren sige om Dithmerudvalget, at embedsmænd ikke lægger noget sådant frem, uden der er en vis politisk realitet bag det; derfor tillod jeg mig at kalde det regeringens udspil.

(Kort bemærkning).

Jes Lunde (SF):

Jeg må sige til hr. Peter Hansen-Nord, at problemet i markedsøkonomien er, at priser på markedet ikke altid afspejler de reelle effekter, der kan være. Prisen på olie afspejler kun de udgifter, der er ved at skaffe den frem, hente den op, sælge den osv. og en vis profit til dem, der nu ejer kilderne, men den afspejler ikke de negative økologiske virkninger, der kan være med ørkindannelse, hungersnød, stigende vandstand osv.

Det er ikke inde i priserne, og det er vi nødt til at forsøge at korrigere på en eller anden måde, så priserne afspejler de reelle forhold. Derved opstår der naturligvis et provenu, men det er ikke SF's holdning, at de penge skal i statskassen. Det er ikke meningen med det her, at vi skal lænse erhvervslivet for et milliardbeløb. Vi er fuldstændig enige i, at vi skal sikre, at beskæftigelsen bliver opretholdt, og derfor skal pengene tilbage til virksomhederne enten som tilskud til de energibesparende foranstaltninger, der er nødvendige, eller som cool cash i form af en lempelse af udgifterne pr. beskæftiget medarbejder. Pengene kommer altså alle sammen tilbage, idet det ikke er ideen at suge penge ind i statskassen. Jeg tror også, at hr. Peter Hansen-Nord godt er klar over, at det er dagsordenen for forhandlingerne.

Fru Eva Møller siger, at man ikke kan sammenligne CO₂-afgiftssatsen for erhvervsliv og for private. Men det er man da nødt til, hvis

man vil tænke økonomisk rationelt og spekulerer på, hvor samfundet skal bruge den næste milliard på energibesparende foranstaltninger. Det er lidt meningsløst at bruge masser af penge i private husholdninger, hvor effekten af sparet CO₂ er meget mindre pr. million kroner investeret, end den er i erhvervsvirksomhederne.

I Finansministeriets rapport er der et regneeksempel, som siger, at effekten i erhvervsvirksomhederne vil være 4 gange så stor en CO₂-besparelse pr. million kroner investeret i energibesparelse. Det er vi da nødt til at tage hensyn til, hvis vi skal opføre os økonomisk fornuftigt.

Må jeg sige til sidst, at vi kan stemme for regeringens dagsordensforslag. Vi er enige i, at vi skal fortsætte den forhandlingsproces, som er gået i gang på dette område. Vi anerkender dagsordenen, og vi anerkender midlerne. Det ved jeg at der er andre partier der ikke gør, og de burde egentlig tage konsekvensen og lade være med at deltage i spillet.

(Kort bemærkning).

Bent Hindrup Andersen (EL):

Nu synes jeg snart, det er på tide, at vi får en klar melding fra fru Eva Møller og fra hr. Peter Hansen-Nord om, hvorvidt det er rigtigt, at der er et efterslæb på de dér 5-6 procentpoint i forhold til at opfylde energiplanens mål. Så vidt jeg forstår, er begge partier enige i, at vi skal opfylde det mål, men der foreligger hverken noget forslag fra Venstre eller fra De Konservative til hvordan. Er det ikke rimeligt, at man tager nogle initiativer, så man sikrer opfyldelsen af målsætningen?

Hr. Peter Hansen-Nord nævner de frivillige energitilsyn, men det har jo netop vist sig, at de ikke har været nok. Det drejer sig om, hvad der så skal til, for at også industri og erhvervsliv bidrager til nedbringelsen af CO₂-belastningen med de her ca. 5-6 procentpoint. Hvordan vil man ellers gøre det?

Nu har man haft en lang periode med frivillige energitilsyn, og man er bagud med opfyldelsen af målsætningen. Man må finde ud af, hvad man skal gøre for at få den opfyldt, eller også må man melde klart ud, at man opgiver at opfylde energiplanens målsætning.

(Kort bemærkning).

Peter Duetoft (CD):

Jeg havde fru Eva Møller lumsk mistænkt for at mene, at det var Dithmerrapporten, hun kaldte regeringens model.